

● Tayyib Atmaca

Biz Bize Biz Gibi Batar Dururuz

Ben beni ararım bende bulamam, nereye kayboldum bir gören var mı, daha dün gönlümün kuz bahçesinde, bir ağacın gölgesine oturup, bir türküden bir türküye geçiyor, efkâr soluyordum gam çekiyordum, hatıralar albümüne bakıyor, kim yerinde kalmış kim kime gitmiş, kim kimin sırtına hançer saplamış, kim kime gidiyor kimden geliyor, kimsesizler kimsesini bilenler, böyle birden bire nasıl oldu da, kendini kaybetti insan içinde, kelimeler dokunmuyor kalbime, hangi yana dönsem korkum çoğalır, ben beni ararım bende bulamam.

Sen senden uzağı göremiyorsun, dışından içine nasıl gömüldün, kaba ardıç ağacı bir tabuttan, uzun yola hüküm giymek istersin, yalnız aradığın eline geçmez, eline geçenler gönlüne uymaz, gönlünden geçene sen uzaktasın, el sallar durursun kendi kendine, gölgene basarak gezdiğin kadar, bir kere nefsinin çiğneyemedin, burnunun ucunda benin büyüdü, baktığın aynada başkası güldü, sen bıyık altında sırttın durdun, tebessümün oldu yapma bir çiçek, sağın solun gül bahçesi belledin, dikenlerden bir çit ördün kendine, sen senden uzağı göremiyorsun.

O başka bir dünya arar durmadan, yerin üzerinde bir başka yerde, bir başka dünyayı bulan olmadı, aradığı dünya içinde saklı, bunu diyenlere kulak asmadı, konuşurken sesi kendine döndü, herkes kendisini dinliyor sandı, yürürken burnuyla buluta çarptı, yer kayarak gitti ayaklarından, uzaklara uçtu gönül turnası, yakınları göz ucuyla izledi, nefsin yoldaş etti gayrıyı köle, her seferde galip dönme düşüyle, sözü kılıç gibi savurdu durdu, her darbede kesti kendi kendini, canına düşecek ateşten korkup, o başka bir dünya arar durmadan.

Biz bize biz gibi batar dururuz, ha bire kaçırız birbirimizden, aramızda dikenli tel örgüler, ben sana gidemem sen gelemezsin, onlar ile zaten işimiz olmaz, biz bize biz deriz onlar çuvaldız, arada bir kıyık diyenler de var, herkes herkes ile kuzu sarması, içi boş sözlerle sohbet ederler, besmelesiz kurularlar sofraya, ne karınları doyar ne de gözleri, elleri uzanmaz hamd makamına, kafa dağında yazın kayak yaparlar, düşlerinde yem atarlar ankaya, birbirine ayna gibi bakarlar, yüzlerinde solar tebessümleri, bu gidişle yer tükenir arafta, biz bize biz gibi batar dururuz.

